

СТЕНОГРАМА

круглого столу: «Дотримання квоти демонстрування національних фільмів суб'єктами кінематографії відповідно до положень Закону України «Про кінематографію»

21 березня 2018 року

Веде засідання голова Комітету Верховної Ради України з питань культури і духовності М.Л.КНЯЖИЦЬКИЙ.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Шановні колеги, шановні присутні, дякую вам за присутність. Хочу сказати, що ми сьогодні, як ви знаєте, проводимо "круглий стіл" на тему: "Дотримання квоти демонстрування національних фільмів суб'єктами кінематографії відповідно до положень Закону України "Про кінематографію". І ми його проводимо спільно з Державним агентством України з питань кіно та за інформаційної підтримки Європейського інформаційно-дослідницького центру.

Отже питання, які ми сьогодні обговорюємо, стосуються того, що з березня 2017 року ми зменшили квоту демонстрування національних фільмів з 30 до 15 % до 2002*** року відповідно до змін внесених Законом України "Про державну підтримку кінематографії". Однак за результатами проведеного Рахунковою палатою аудиту встановлено, що суб'єктами кінематографії в першому півріччі 2017 року не дотримано 30-відсоткової, а з березня 2017 року 15-відсоткової квоти демонстрування національних фільмів, і при цьому лише від 12,4 до 36,8% демонстраторів дотримуються встановленої квоти в 15%.

Відповідно до статті 164, 8 Кодексу України про адміністративні правопорушення розмір штрафу за недотримання квот демонстрування національних фільмів при використанні національного екранного часу становить від 60 до 90 неоподаткованих мінімумів доходів громадян – до 1 530 гривень.

Отже те, що ми повинні сьогодні обговорити – це механізми контролю за квотуванням і механізми збільшення штрафів, якщо ми будемо вважати за потрібне це робити. Ще досить важлива проблема і питання – це

так званий "прайм-тайм" кінотеатрів для українських фільмів. Ми теж знайомі всі з ситуацією, коли українські фільми демонструються або в ранковий час, або в будь-який інший непопулярний чи некасовий час.

Крім того ініціатори "круглого столу" ставили питання про звернення до Міністерства освіти й науки України щодо розгляду можливості запровадження в середніх навчальних закладах в позаурочний час візуальних уроків організованого перегляду учнями українських фільмів історичного, культурного, просвітницького змісту і розглядати можливість, щоб кінотеатри встановили на ці денні сеанси допустиму пільгову ціну на квиток в межах 20-30 гривень. Тобто це по суті організація походів школярів в кінотеатри за певними пільговими цінами. У нас справді була зустріч з Міністром освіти і вона говорили, що вона готова зробити все, щоб підтримати такі ініціативи.

Отже це коротко про проблеми, про які ми повинні сьогодні говорити. У нас "круглий стіл", дискусія. Тому я хотів би зараз спочатку запитати в колеги Єленського, чи він хоче виступити чи пізніше?

ЄЛЕНСЬКИЙ В.Є. Я думаю, пізніше. Ми послухаємо авторитетних осіб.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Добре. Тоді хотів би надати слово керівнику Держкіно. Пане Пилипе, будь ласка.

ІЛЛЄНКО П.Ю. Доброго дня! В принципі, ситуація вже неодноразово нами обговорювалася на різних майданчиках, з різною ступеню емоційності цієї дискусії.

Дійсно, є певна проблема з дотриманням квоти і є проблема з контролем за дотриманням цієї квоти. Але, по-перше, я хотів би сказати, що треба відмітити дуже позитивні тенденції в нашій співпраці з українськими кінопрокатниками, з кінотеатрами, тому що дійсно ми бачимо зараз нормальне партнерське ставлення до українського кіно. Воно ще, на мою думку, нам є куди розвивати цю співпрацю. Але це вже не та ситуація, як буквально кілька років тому, коли просто навіть потрапити нормально в прокат було дуже важко.

Це не тільки тому, що кінотеатри у нас такі хороші, а, в принципі, це і заслуга українських кіновиробників, які стали виробляти кіно більш орієнтоване на масового глядача. Тобто є така позитивна тенденція руху представників цих двох, скажімо так, важливих ланок кіновиробництва назустріч один до одного. Хоча проблеми зберігаються певною мірою і потребують свого вирішення.

Що стоїть зараз на заваді ефективній системі контролю за виконанням квот і запровадження відповідальності за її порушення? По-перше, є реально, фактично відсутня інфраструктура, тобто якесь інституційне, скажімо так, забезпечення процесу контролю за цим. На місцях в регіонах, в залежності від області, хто тільки не займається моніторингом цих процесів. Наприклад, в Волинській області ми отримуємо, якщо я не помиляюсь, саме в Волинській, звітність цю, статистику і моніторинг цей веде чомусь обласна філармонія взагалі. Для мене це дуже дивно. І ви розумієте, в принципі, що я навіть не впевнений, чи тим даним, які ми отримуємо від філармонії з цього приводу, слід всерйоз довіряти як реальним.

Тому в деяких областях дійсно треба сказати, що фактично відсутній якийсь моніторинг цього. В деяких ситуація краща, але немає якоїсь системності, нема єдиної такої якоїсь вертикальної структури, яка би могла контролювати це все ефективно, чітко і вчасно.

Тобто саме Держкіно фізично не може цього робити. Це і в Києві важко робити, тому що у нас за штатним розписом відділ, який покликаний займатися цими питаннями, на нього також покладені всі речі, пов'язані з видачею прокатних посвідчень, з дотриманням норм Закону про захист інформаційного простру. Там працює 5 людей, грошей на відрядження у нас фактично немає нормально і це все виглядає так як виглядає. Тобто фактично ці структури не можуть повноцінно виконувати ці функції. Це перший аспект.

Другий момент – це, дійсно, абсолютно незначна сума штрафу. Тобто ми сьогодні розуміємо, що для кінотеатру діючого 1 530 гривень, а це максимальна планка, вона може бути і менша – це навряд чи сума, яка всерйоз зможе вплинути на якусь діяльність цього закладу. Тим більше, що порушення розраховуються щомісячно, тобто в рік це може бути:

помножимо цю суму на 12 і, в принципі, побачимо, що це зовсім несерйозно.

Крім того є ще обмеження, які впливають з чинного законодавства. Наприклад, є такий Закон України "Про тимчасові особливості здійснення заходів державного нагляду і контролю у сфері господарської діяльності", яким встановлено, що до кінця цього року є мораторій на проведення органами державного нагляду і контролю планових заходів в здійсненні державного нагляду і контролю у сфері господарської діяльності. І є виключний перелік установ, які мають право проводити позапланові заходи такого нагляду і контролю. Держкіно чи якісь структури відповідно обласних державних адміністрацій чи органів місцевого самоврядування там не визначені. І таким чином фактично ми навіть не маємо право проводити якісь перевірки. Фактично ми можемо ґрунтуватися тільки на тих звітах, які були подані кінотеатрами: пишуть вони там правду чи неправду – це не маємо права фактично перевіряти.

Ситуацію може суттєво поліпшити запровадження системи електронного квитка. Тоді, скажімо так, питання моніторингу взагалі перестане бути проблемою – це буде електронна база даних, частина даних якої буде мати необмежений доступ, частина даних буде з обмеженим доступом. Це дасть можливість чітко бачити по кожному кінотеатру і по кожному залу дотримання відповідних квот.

Зараз ми разом з кіноіндустрією, разом з представниками Асоціації кінотеатрів України працюємо над проектом відповідної постанови уряду про запровадження цієї системи. І я думаю, що вже найближчим часом ми зможемо представити на громадське обговорення консолідований проект, який буде враховувати і позицію кінотеатрів в тому числі.

Що стосується питання, яке пов'язано з визначення прайм-тайму в кінотеатрах. Так, це також актуальна проблема, тому що теоретично квоту можна виконати за рахунок сеансів, які не є настільки аж перспективними в плані комерції. Тобто там, наприклад, ранкові сеанси будні дні. Але тут, я думаю, що треба дійсно підходити не тільки шляхом адміністративного впливу, а і, в принципі, пошуку способів залучення глядачів на ці ранкові сеанси.

І дійсно ідея, про яку ви сказали, пане Миколо, про залучення освітніх структур до системного відвідування українських фільмів в кінотеатрах, вона надзвичайно актуальна і доцільна. Для цього теж, очевидно, треба деякі нормативні акти змінити, тому що згідно чинного законодавства і підзаконних актів Кабінету Міністрів і Міністерства освіти в навчальному процесі не можна використовувати матеріали, які не пройшли певну систему грифування структурами різними Міністерства освіти України.

Це доволі складна бюрократична процедура і це не так просто отримати цей гриф. Тому ми думаємо, що треба цю процедуру спростити принаймні для тих фільмів, які були підтримані державою. Тобто вони вже пройшли державний контроль через експертні комісії Держкіно, їм було встановлено певні вікові обмеження відповідно теж до оцінки також іншої комісії Держкіно.

І я думаю, що враховуючи все це, можна би зробити винятки і спрощення для таких фільмів і дійсно налагодити якусь системну співпрацю, яка би працювала в більш-менш якомусь автоматичному режимі по організації походів школярів і студентів на перегляди українських фільмів. І я говорю зараз не тільки про, наприклад, там документальні стрічки, а і про ігрові.

Я впевнений, що, наприклад, фільм "Кіборги" цілком можна і потрібно показувати старшокласникам. Звичайно там є певні вікові обмеження у зв'язку з, так би мовити, контентом. Зовсім маленьким дітям це не треба дивитися очевидно. Але старшокласникам у супроводі вчителя з відповідним потім обговоренням – це цілком доречно. Так само й інші фільми, які стосуються історії України. І я впевнений, що це стосується, наприклад, і фільму, над яким працює зараз Олесь Янчук про Семена Петлюру. Тобто це ті фільми якраз, на яких можна було б на практиці відпрацювати цей механізм.

Власне кажучи, в цілому більш-менш це все, що я хотів би сказати. Крім того, що дійсно нагадати всім колегам про те, що у нас іноді триває якась дивна дискусія на тему: чи треба чи не треба взагалі ставити питання про виконання цих квот? На сьогоднішній день це норма закону, тому дискусія ця абсолютно, мені здається, є некоректною. Ми маємо говорити про те, як зробити ефективним і вигідним для кінотеатрів виконання цих

квот, а не ставити питання, чи взагалі це доцільно. Це необхідно, тому що це норма чинного законодавства. Дякую.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Дякую, пане Пилипе.

У вас на руках є матеріали. Як би я бачив результат нашої роботи? Ми могли би сьогодні висловитися. І ми були би вдячні або Держкіно або Міністерству культури, аби ви виступили з такою законодавчою ініціативою, яку ми би на комітеті підтримали. Щоб не ми це пропонували, а безпосередньо ви відповідно до вашого бачення.

Це не означає, що депутати не можуть цього запропонувати. Ми будемо радитись і, очевидно, ми теж можемо це зробити, або отримавши проект закону від вас. Можливо швидше було би це зробити, якби його подали депутати, але все одно ми не можемо робити чогось такого, що не було би обговорено загальною.

У вас на руках ви бачите довідкові матеріали, які описують те, яким чином регулюється в країнах Європейського Союзу: "Особливості встановлення квот демонстрування національних фільмів". Є у вас, так розданий матеріал? Кожна країна, як ви бачите, по-різному це регулює. В основному вони захищають як європейське виробництво, оскільки вони є членами Європейського Союзу, так і безпосередньо виробництво власних країн або фільми, оригінально створені мовою власних країн. Це знову ж таки дозволяє мати спільне виробництво, наприклад. Але, якщо вони створювалися оригінальною мовою цієї країни, то в деяких країнах квоти для цього підходять. Знову ж таки є країни, які допускають спільне виробництво, яке зараховують у власні квоти. Тут у нас, звичайно, проблема існує з країною-агресором, тому що з іншими я особливо великої проблеми не бачу.

І, одним словом, ми повинні знайти той шлях, який був би зручним і зрозумілим для України. Яка наша мета зараз? Наша мета, очевидно, захистити національного виробника кіно і щоб ті фільми українські, які б вироблялися, потрапляли в кінотеатри масово, в прайм-тайм, мали б беззаперечний пріоритет і порушення цих правил жорстко каралися за законом. Це, я думаю, такий якийсь результат, якого ми маємо досягнути за підсумками цієї наради.

РУДАКОВ О. Можно уточняющий вопрос?

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Будь ласка. Назвіть себе, будь ласка.

РУДАКОВ О. Рудаков Олександр... Союза кинотеатров України.

Какою задачу ставили по запросу комитета Верховной Рады "Європейському інформаційно-дослідному центру" по данному вопросу. Потому что то, что здесь мы видим это касается на 80% телерадиовещания, а никак не кинопроката.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Як правило це регулюється єдиним законом і це стосується там згадується як телерадіомовлення, так і кінопрокат.

РУДАКОВ О. Абсолютно то, что здесь написано только по Испании, касается квот по кинопрокату. Остальное – это квоты по показу телерадиовещания: и квотирование, и время, и прайм-тайм, и все остальное.

То есть мы сейчас обсуждаем что?

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Ми обговорюємо Україну.

РУДАКОВ О. Мы обсуждаем в Украине кинопоказ?

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. В даному випадку у вас на руках довідкові матеріали, підготовлені експертами відповідно до їхнього бачення. Ми не обговорюємо довідкові матеріали. Ви можете ними користуватися, якщо вони вам приносять якусь користь, або не користуватися, якщо вони вам приносять іншу користь. Якщо у вас є пропозиція надати нам інші довідкові матеріали, підготовлені вами, ми вам будемо лише вдячні і на наступні "круглі столи" готові їх роздати і надати.

Обговорюємо ми насправді як кінопоказ, так і телепоказ. В першу чергу ми обговорюємо кінопоказ, тому що це те, що приносить кошти. Але коли ми говоримо про зміни до законодавства, хоча це і регулюється

нашим законодавством зараз, ми зацікавлені обговорити шляхи і механізми підтримки українського кінематографа.

РУДАКОВ О. Я розумію, але наше засідання "круглого столу" присвячено кінопоказу, я правильно розумію?

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Так...

РУДАКОВ О. И соответственно квотирование по кинопоказу: 15% показа национальных фильмов в кино. И рассматриваем вопросы и привлечение к ответственности кинодемонстраторов на основании какого-то заключения о нечто "большом и круглом". То есть и теле и кинопоказ? Вот что меня смущает в данной ситуации.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Дивіться, я вам поясню. Ще раз скажу, якщо ви запропонуєте нам ефективніший спосіб захисту національного кінематографу як заступник керівника такої громадської організації, яка підтримує кінотеатри, з точки зору саморегулювання, як це роблять медіа, скажете: "Ми готові більше українського кіно показувати, краще ніж це пропонують португальці".

Це довідковий матеріал, ми його не обговорюємо. Ви це можете читати або ні. Ми обговорюємо ситуацію з показом українського кіно і в кінотеатрах і на телебаченні. В кінотеатрах в першу чергу.

Будь ласка, у кого ще?

ЄЛЕНСЬКИЙ В.Є. Про кінотеатри й ідеться. Добре, не будемо відволікатися.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Дякую. Хто хотів би взяти слово ще?
Немає бажаючих, нам нема що обговорювати? Будь ласка.

БАЙДАН Н. Наталя Байдан, "Планета кіно" мережа.

А я хотіла запитатися, колеги дивіться, яка ситуація наразі складається. Ми, в принципі, чудово працюємо з грудня місяця: спочатку

фільм "Кіборги", потім зайшла "Принцеса" – ми дуже задоволені результатами, які ми маємо цими двома проектами. Також протягом цього час ми показували ще деякі проекти українські, на жаль, вони не мали такого результату і, в принципі, нам нема там про що говорити.

Але ситуація наступна, в березні ми ще попрацюємо "Принцесою", я дуже сподіваюся, що вона буде... З часом всі ці фільми дають все менше і менше результат. Я дуже сподіваюся, що "Принцеса" протримається якомога довше.

Квітень місяць "П'ята терапія". Все. Як ми маємо зробити цю квоту "П'ятою терапією"?

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Я вам спробую дати відповідь. Свого часу ми з колегами, зайду трошки далі, були ініціаторами заборони російського продукту на українських каналах і мали дуже багато різної критики. Але згодом ми теж були ініціаторами Закону про підтримку українського кінематографу і це дозволило збалансувати певні заборони і плюси.

Так от я зараз з вами говорю, і було б непогано, щоб ваш колега з громадської організації теж це чув, як один з ініціаторів знаття пільги по ПДВ з кінотеатрів разом з Ігорем... з фракції БПП.

Спочатку, як ви знаєте, ця пільга лише частково використовувалась, тому що вона не використовувалася на дистриб'юторів, розповсюджувачів і на весь кінопроцес. З цього року це, по суті, єдина галузь, де держава підійшла і надала таку преференцію – фактично звільнила кінотеатри від плати за ПДВ. Тепер у нас є прохання. І це ми пішли назустріч кінотеатрам. Тому що ми хочемо, щоб вони.

БАЙДАН Н. Ми не заперечуємо.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Так. Але для чого нам потрібні кінотеатри? Нам кінотеатри потрібні для того, щоб вони підтримували українські фільми і їх показували. Звіт Рахункової палати, який є у нас на руках, говорить про те, що кінотеатри не виконують поставленої квоти і не виконували її навіть раніше. Хоча вона і є нижчою, ніж в інших європейських країнах.

Очевидно ми зацікавлені знайти спосіб, яким чином стимулювати кінотеатри її виконувати, якщо по закону вони її не виконують. Сказати, що у нас є мало фільмів знятих? Ось є представник однієї з найбільша компаній-виробників – пан Созановський. У пана Созановського стільки фільмів, що ви навіть...

СОЗАНОВСЬКИЙ С. Не так багато...

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Добре. Є не один пан Созановський. Але достатньо фільмів, щоб канали, вибачте, робити своїми фільмами телевізійні. Розумієте?

Це не лише "свіжі" фільми. Якщо у нас буде квота, яка буде дотримуватися і виконуватися, якщо в прайм-тайм будуть повинні іти українські фільми, по-перше, збільшиться виробництво, по-друге, з'являться дистриб'ютори, які запропонують вам ті фільми з бібліотеки, які зараз існують в дистриб'юторів. І можна буде не всі вони будуть іти в прайм-тайм, дещо буде зсунуто.

Але фільм "Межа", який вже пройшов в кінотеатрах, багато хто не показав, а якщо буде ця квота, в тому числі включаючи фільми спільного виробництва, він все ж таки дійде до глядача. І український виробник і українська держава, яка інвестує в це гроші, отримає свої кошти.

БАЙДАН Н. Ми єдині, хто повернув "Межу" на прохання знов-таки Андрія. Ми показували, так, тому що ми обіцяли це зробити.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Ми вам вдячні. Просто ми бачимо за нашою статистику.

БАЙДАН Н. Давайте подивимося на те, скільки глядачів там?

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Правильно. Але ж це питання таке, коли ви берете фільм "Мэйджор", який вкладає величезні кошти в рекламу, дистриб'ютор якого, на який вкладені величезні гроші. Значить ви будете зацікавлені самі продати більше квитків і заповнити зали. У вас буде

більше плакатів українських фільмів в ваших кінотеатрах і на стінах ваших кінотеатрів.

Якщо, або ми ідемо назустріч один одного або ми скасовуємо пільгу з ПДВ, підходимо до вас як до звичайного бізнесу і не ідемо назустріч один одному. Просто ми живемо в одній країні, розумієте?

БАЙДАН Н. Я дуже добре це все розумію. Так мова не про те, мова не про те. Давайте нам більше українського контенту, ми будемо його показувати. Але "П'ятою терапією", лише єдиною "П'ятою терапією" в квітні ми не зможемо навіть відсотка зробити.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Тому я вам кажу, якщо ви кажете, що більше українського контенту, ми можемо, ми ж обговорюємо, які зміни ми можемо зробити. Ви можете взяти на себе зобов'язання, що весь, наприклад, новий український контент, особливо який створений при підтримці Держкіно або ще когось, може бути і приватний – ми визначаємо критерії – обов'язково потрапляє в прайм-тайм там в певній кількості. Немає – ви заповнюєте чимось іншим, нема проблем. Але тоді нам треба подумати, як це сформулювати правильно?

ІЛЛЄНКО П.Ю. Тут є ще один нюанс. Ви говорите тільки про прем'єри. А де тут сказано, що квота має виконуватися виключно прем'єрними релізами? У нас є купа фільмів, які насправді багато людей не бачили.

І взагалі природа українського прокату відрізняється дуже сильно від інших країн короткою дуже тривалістю цього періоду, коли фільм знаходиться реально в тому, що можна назвати широким прокатом. У нас в середньому там один-два вікенда, якщо чотири, то це вже успіх, якщо 5-6, то це вже щось неймовірне. І звичайно, що для українського кіно, яке було там фактично 25 років просто відсутнє в прокаті, глядач не звик до нього, нема там таких кінозірок ще, на жаль.

БАЙДАН Н. Це ж не наша вина.

ІЛЛЄНКО П.Ю. Я зараз описую ситуацію. Взагалі ми не в прокуратурі, у нас не суд – у нас "круглий стіл".

БАЙДАН Н. Ні, ну ми ж про штрафи почали зразу.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Ні. Чекайте.

ІЛЛЄНКО П.Ю. Я почав з того, що у нас прекрасні стосунки з кінотеатрами. Ви почули тільки про штрафи.

(Загальна дискусія).

ІЛЛЄНКО П.Ю. А мені болить, щоб у нас були нормальні стосунки і ви чули весь месидж, а не той, що вам тільки стосується штрафів. Це ж ненормальна тоді дискусія.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Дивіться. Ми обговорюємо, яким чином збільшити присутність українського фільму в кінотеатрах. Ясно, що це залежить і від кількості виробництва самих фільмів, і від їх якості, і від бажання кінотеатрів.

Ми ж пам'ятаємо, що у нас виникали конфлікти і коли ми говорили про "Кіборгів". Пам'ятаєте? Системні конфлікти виникали. І коли ми говорили про "Межу", у нас конфлікти виникали. Принаймні не у нас, а у продюсерів і виробників з власниками мереж. Була ця історія.

ІЛЛЄНКО П.Ю. Давайте пошукаємо спосіб, наприклад, у всьому світі є практика випуску фільмів в повторний прокат, є практика демонстрування класики. Знову-таки є оця ідея з тим, щоб заповнити ці ранкові сеанси, наприклад, школярами. Там не треба, щоб це був прем'єрний контент, це може бути контент, який може роками там крутитися. І це все буде працювати на заповнення цієї квоти.

А, в принципі, якби це ненормальна ситуація, що у нас фільм іде в прокаті два тижні тільки. От чому ви кажете, що "Принцеса" скоро піде з кінотеатрів? Це ж від вас залежить.

БАЙДАН Н. Я не сказали, що скоро піде з кінотеатрів, ви перекрутили зараз той месидж, який я відправила. Я кажу, що жоден фільм не тримається в прокаті на тому ж самому рівні 4, 5 або 6 тижнів – такого не буває в світі. Наразі ми маємо аномалію лише з "Пантерою" і вона повторює зараз цей рекорд "Аватару". Ну так, люди добрі, про що ми говоримо?

Я говорю про те, що вона не може тримати ту саму планку, і тому ми не зможемо забезпечувати цю квоту постійно лише тільки одним фільмом!

ІЛЛЄНКО П.Ю. Мова не про гроші, а про кількість показів.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Ні. Дивіться.

БАЙДАН Н. Так про кількість показів правильно. Але, якщо у мене буде 10 сеансів і буде лише там 10 людей – ну нащо мені ці 10 сеансів?

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Дивіться. В цих документах, які насправді стосуються кінотеатрів, в довідкових, які вам роздали, тут квоти набагато більші. Тому що, якщо видається, вибачте, 60% на європейський продукт і 40% видається на продукт тої країни, яка цю квоту вводить.

РУДАКОВ О. Телевизионных, еще раз подчеркиваю, телевизионных.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Почекайте, тут є і про кіно і про телебачення.
(Загальна дискусія).

ІЛЛЄНКО П.Ю. Давайте, я пропоную не порівнювати стан італійського кінематографу кінопрокатного з українським. У нас абсолютно різні виклики, абсолютно різні проблеми, абсолютно різна ситуація.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Закон про кіно, ви ж дочитайте документ. Ви його відкрийте, ось Закон про кіно 1994 року змінив квоти українізації для прокатників. В цьому документі ідеться і про телебачення і про прокат. Ви

його уважно прочитайте – ми його тоді обговоримо. Домовилися? Домовилися.

СОЗАНОВСЬКИЙ С. Можно? Я вот считаю, что неконструктивный какой-то это разговор. Да? Мы там спрятались по разные стороны баррикад и начинаем друг друга обвинять в чем-то заслужено, в чем-то не заслужено.

Мне кажется, все-таки нужно собраться всей индустрии, которая здесь представлена, и попытаться нарисовать правила игры. Вы правы абсолютно, когда говорите, что недостаточное количество фильмов. Вы будете 300 раз правы, если скажете, что есть огромное количество продюсеров, которым наплевать на промо-трейлеры и рекламу, и так далее, и так далее.

Здесь нужно попытаться на некий переходный период, и Филип Юрьевич прав в том, что нет достаточного количества национального продукта. Так или иначе мы переживаем сейчас некий период становления или переходный период. На этот переходный период стороны здесь присутствующие должны сформировать правила игры. Да?

А сам рынок – это не такой простой рынок, как кажется на первый взгляд. Это и всем известная история под названием "букер-пауэр"***: возможность расписать количество залов, сеансов и так далее, и так далее. Это наличие игроков на рынке с достаточно крупными и большими объёмами и так далее, и так далее.

Мне кажется, лишь увеличение ответственности за невыполнение квот не приведет всех нас к положительному результату. Все стороны должны написать некую, я не знаю, назовем это "дорожную карту", как угодно, "меморандум о взаимопонимании" – и попытаться его придерживаться, и показать в том числе и вам, что условия соблюдаются. Я думаю, такое развитие событий могло бы устроить всех.

История под названием "обвинение вдруг друга в невыполнениях, взаимные упреки" результата не даст, по нашему глубокому мнению.

Мы имели разные, не так много мы фильмов выпустили, к сожалению, не знаю, к счастью, у нас были большие проблемы с "Названной", у нас были меньшие проблемы со "Сторожевой заставой". У

нас с "Принцессой" вообще все великолепно. Мы и дистрибьюторам, и сетям, и простым кинотеатрам хотим сказать большое спасибо за то, что они поверили в продукт. Правда, они в него поверили, когда его увидели и когда они увидели все те наши усилия, которые мы положили в продвижение этого продукта вместе с нашим дистрибьютором.

Это очень такая несбалансированная история, поэтому давайте попробуем там, я не знаю, 15-20 шагов, которые помогут нам этот паровоз вытянуть. Формализуем его в, еще раз повторюсь, меморандум, в дорожную карту, в что угодно, покажем вам и попытаемся придерживаться. Я считаю, что это правильный путь. Спасибо.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Дякую. Ми, в принципі, для цього і зібralися. Тобто ніхто. Я теж розумію, я ходжу на прем'єри Держкіно, куди мене Держкіно ласкаво запрошує, я не можу сказати, що кожна прем'єра приносить мені велику радість і на кожна з них я пішов би в кінотеатр, між іншим. І примушувати глядачів туди іти теж не завжди правильно.

Це є відповідальність, між іншим, і тих людей, які проводять пітченги*** і відбирають сценарії, і відбирають твори, теж дивитися, що збере глядача, а що не збере.

Але коли у нас були, на жаль, сумні приклади з якісним українським продуктом, який там і країну промотує і корисний є для країни, то очевидно треба думати, яким чином це робити, щоб такого не виникало. От мені навіть зараз пишуть, що, не хочу тут називати назви – це мова іде про дистриб'юторів, не про кінотеатри. Що два великих дистриб'ютора: один з них, пишуть, за два роки привів на українське кіно 2 мільйона 500 тисяч глядачів, а інший – 150 тисяч глядачів. Це, в принципі, умовно кажучи, рівно великі дистриб'ютори. Так? Але підхід до промоції і підтримки кінематографу українського є різним. І очевидно якимось треба це регулювати.

І ми розуміємо, що є залежність кінотеатрів від дистриб'юторів, тому ми і зацікавлені зробити, і від "мейджорів" розуміємо залежність, тому ми зацікавлені зробити такий варіант, який би, з однієї сторони, всіх влаштовував і підтримав всіх, але щоб якісне українське кіно потрапляло до людей.

ІЛЛЄНКО П.Ю. До речі, це ж не тільки місія держави створювати контент, кінотеатр теж можуть брати в цьому участь, і багато є прикладів, коли це робиться в світі.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Власники мереж, скажемо так.

ІЛЛЄНКО П.Ю. Мережі, так.

СОЗАНОВСЬКИЙ С. Просто в той же Турції нет там квот, но национальное кино в топах практически каждый уикенд. Аналогичная ситуация у наших соседе в Польше: нет там квот на национальный продукт. Польское кино хорошо себе очень чувствует.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Ви знаєте, в Польщі є квоти на європейський продукт, тому що це регулюється директивами Європейського Союзу. Очевидно, коли їм вибрати між французьким і польським, вони виберуть польський. У нас квоти на європейський продукт немає. Тому очевидно, що зараз у нас російського продукту менше, але в основному дистриб'ютори залежать від американський "мейджорів", ми це теж розуміємо. І конкурувати з ними українському фільму непросто. А європейський протекціонізм стосується не лише свого, а і європейського фільму.

ІЛЛЄНКО П.Ю. Тут треба все-таки ще раз нагадати стан, в якому знаходиться українське кіновиробництво: його фактично, воно 25, трошки більше 20 років було взагалі в підпіллі – в андеграунді. Воно існувало всупереч кінотеатрам, всупереч державній підтримці і так далі, так далі.

Тільки останні роки ситуація, слава богу, помінялася. І не можна очікувати, звичайно, ви абсолютно правильно сказали, фільми є різні і деякі більш перспективні з комерційної точки зору, деякі менш. Але ми тільки розпочали цей процес, ми реально вчимось! Можна подумати, що була отам у нас певна кількість людей, які все вміють робити, і ми так от "щелкнули пальцем", видали їм гроші – і вони тут же зробили. Такого не буває.

Це індустрія має навчатися, пройти цей важкий, складний досвід. І при цьому було би краще, якби вона ще не боролася на власному ж ринку зі штучними перепонами. Тому порівняння там з Італією, з Польщею абсолютно некоректні.

Польща не відбулося всього того, що відбулося з кіно у нас. Польща абсолютно інша країна по всім параметрам. По мовному, по мовним ознакам – там повністю всі розмовляють тільки польською мовою. Там абсолютно монолітна вона в плані релігійному. І багато, багато є інших речей, які, коли ми говоримо про цю індустрію, культурний продукт, треба враховувати.

Тому оці от такі узагальнення, при всій, так би мовити, користі вивчення досвіду, ми маємо чітко розуміти, в якій культурологічній ситуації знаходимося ми і які стоять виклики перед державою. Держав – це ми і є: і кінотеатри, і глядачі, і чиновники, і депутати. І тому ми маємо спільно вирішувати ці виклики, а не якби звинувачувати один одного у чомусь.

І я тут повністю підтримую те, що сказав Сергій Созановський, що ми маємо шукати точки дотику, а не способи один одного в чомусь звинувачувати, що ми вміємо очевидно дуже добре робити всі разом. Це наш національний вид спорту взагалі.

ЄРМАК А. Дозвольте?

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Будь ласка.

ЄРМАК А. Ермак Андрей – Garnet International Media Group.

Во-первый, я тоже бы хотел с коллегой согласиться, потому что вести войны, несмотря на то, что все наверное знают о нашем конфликте с дистрибьютором, с которым мы работали. Но я думаю, что это ни к чему не приведет.

Но так же хотел сказать бы, что оценивая вот даже те цифры, с которыми мы все ознакомились, давайте не забывать, что помимо квот в европейском сообществе существуют и дотации, которые получают практически все кинотеатры во всех странах за то, что демонстрируют

европейское кино. Поэтому, в принципе, как бы вот одним, так сказать, кнутом, я думаю, это ни к чему не приведет.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Звільнення від ПДВ повністю всього процесу кінодемонстрації – це по суті є дотація.

ЕРМАК А. Да, соглашусь с этим тоже. Но там дотации есть и больше, чем цифра НДС.

При этом вот выступала "Планета кино" и присутствует здесь Multiplex. Действительно, в принципе, при налаживании нормального диалога действительно кинотеатр. То есть сегодняшний успех украинского кино, который вот и "Принцесса" и так далее, во многом, это мое личное мнение, определен в первую очередь работой и контакту производителя с кинотеатром.

И давайте не забывать еще о том вопросе и о той ситуации, которая существует. Украина единственная страна, где рынок дистрибьюторский достаточно сегодня монополизирован – и там в руках одной компании сегодня присутствует четыре "мейджера". Что есть сегодня ситуация, скажем, нет таких больше стран. Это тоже вообще-то имеет достаточно серьезное влияние на рынок.

А в целом, я думаю, принятие единых условий правил игры – безусловно это тот логичный, разумный путь, по которому нужно идти.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Дякую. Будь ласка.

РУДАКОВ О. ...Союз кинотеатров Украины.

Согласен абсолютно с предыдущими выступающими относительно того, что должны быть разработаны правила игры, и относительно того, что должны быть адекватные, нормальные условия. В том числе через механизм использования поощрения для тех кинотеатров, которые там не только выполняют, а перевыполняют. И вопрос относительно того, что собственно хотим мы добиться введением квотирования этого?

Это квотирование времени показа. Да? Мы говорим о том, что это в какой-то там перспективе должно коррелироваться с поддержкой

украинского кино. На самом деле, если мы понимаем то, как прописано в законодательстве относительно национального продукта, это все фильм выпущенные до 1999 года в том числе, которые, купи права на них, поставь телевизор в холле и показывая абсолютно бесплатно, любой кинотеатр выполняет квоту 15% легко, без проблем. Но при этом наш национальный производитель не получает ни копейки денег.

Я хочу сказать о следующем, что может быть нам надо переориентироваться на результат: либо мы говорим о количестве посетителей, либо мы говорим о деньгах и соответственно стимулировать как раз кинодемонстраторов. Тогда не будет возникать вопрос о том, в прайм-тайм размещено фильм или не в прайм-тайм.

Потому что, извините, прайм-тайм понятие относительное. Для вечернего, понятно, есть показы. Есть утренние на выходных, на каникулах, когда мультики пользуются там бешеной популярностью, бешеным спросом и когда приходят там с 10-и утра и фактически до 6-и часов вечера.

Тогда это сами кинотеатры будут регулировать и делать то, что необходимо для того, чтобы увеличить количество показов. То есть, если как раз задействовать тот механизм, о котором говорил предыдущий оратор, относительно стимулирования кинотеатров. Да, я показал максимальный "букс-офис"*** по украинскому прокату, соответственно какой-то там, не знаю, в каком-то виде бонус получил.

Когда мы говорим о том, что уже льгота какая-то предоставлена. У нас там, напомним, предоставлено целых две льготы: первая по НДС, вторая – освобождение от НДС при ввозе оборудования. Я хочу напомнить, что ввоз оборудования не попадает вообще ни в какие рамки и ни один кинотеатр этой льготой вообще воспользоваться не может. Потому что, насколько я помню, там не по "кведам"***, а по категории импортного оборудования попадает только осветительный прибор сейчас на моменте.

То есть, во-первых, нам надо определиться с тем, что какие параметры и какое оборудование целесообразно освободить при ввозе, при импорте от НДС – раз. То есть существует оборудование, которое производится в Украине, например, 3D-системы производятся в Украине.

Есть звуковое оборудование, которое производится в Украине, соответственно льготы на него нет смысла.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Дивіться, ви трошки не розумієте. От я займався разом з колегами цими нормами. Ми займалися ними публічно, сюди люди приходили, йшла дискусія. Пільги про ввезення обладнання стосуються ввезення обладнання для виробництва кінопродукції.

РУДАКОВ О. И кинодемонстраторов.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Так. Але в основне завдання законодавця було підтримати виробника кінопродукції.

РУДАКОВ О. Давайте мы прочитаем закон, там написано "и кинодемонстраторов".

ІЛЛЄНКО П.Ю. Давайте ми трошки припиняти, бо ви трошки зараз не в курсі. Поцікавтесь у своїх колег з вашої ж громадської організації...

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Знаєте, я його писав. Мені не треба розказувати...

(Загальна дискусія).

ІЛЛЄНКО П.Ю. Просто, щоб ви були в курсі, бо ви очевидно не в курсі. Півтора тижня назад ми з вашими колегами вже працювали над проектом постанови Кабміну по цьому питанню. І якраз випикуємо, зараз в процесі активному цих всіх норм. Тобто про що ми говоримо? Ваша ж організація з нами цим. Ви там всередині себе трошки координуйтеся. Бо це така неконструктивна зараз історія виходить у нас.

РУДАКОВ О. Конструктивная, потому что я готовил эти предложения и предоставлял соответственно на рабочую группу, которая дальше с вами обсуждала эти все вопросы.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Просто в залі цей закон дуже довго не приймався, тому що ідея з пільгами, в принципі, тільки кіногалузь їх і має. В залі це підтримується дуже жорстко. Має вона їх саме тому, що от виробники фільмів в першу чергу зустрічалися з Президентом, ось тут сидять, переконували в необхідності цього. Цих зустрічей з Президентом було декілька. Зустрічалися з Прем'єр-міністром, зустрічалися з усіма віцепрем'єрами, лобіюючи в тому числі і ваші потреби, і лобіюючи в тому числі і ваш розвиток. Тому що вони зацікавлені в розвитку кінотеатрів так само, як і всі кінотеатри, тому що це, в принципі, одна система. Так?

Просто тепер наше завдання виписати законодавчу норму таким. От зараз законодавча норма є така, що її 15% не виконуються.

Закон треба виконувати! Або ми його виконуємо або змінюємо. Якщо ми вважаємо, що ця норма недостатня, що нам треба це переписати – ніхто не проти. Для цього ми проводимо цей "круглий стіл". Але тому від вас має іти пропозиція, яким чином змінити цей закон, щоб і вам було зручно, але щоб український фільм був захищений.

Якщо від вас така пропозиція не надійде, от зараз ми радимося, а ви подумайте, то законодавець приймає це рішення без вас, з урахуванням тих інших пропозицій, які надійшли чи надійдуть. От і все.

РУДАКОВ О. Я согласен с подходом.

Еще раз вернусь к теме. Если будут взаимные упреки относительно выполнения или невыполнения тех или иных параметров, то давайте вернемся к теме следующей. Я представляю сеть, которая выполняет квоту по украинскому кино. И мы делаем все максимально возможное, та же "Принцесса" у нас работает, расписана на пять недель и соответственно осуществляется показ её там максимально возможно. Более того, мы стараемся опят-таки увеличить показ сверх тех норм, которые у нас согласованы непосредственно с дистрибьютором.

Однако я хочу напомнить, что для того, чтобы принимать какие-то решения глобальные – махать шашками – надо сначала понять, что такое вообще кинорынок кинопоказа в Украине, из чего он состоит? Это 157 или 158 кинотеатров, из них 60% двухзальники, которые одновременно все равно не смогут показать и украинские фильмы и то, что предоставляется

дистриб'ютором в качестве обязательного пакета, и от которого они вряд ли смогут отказаться и на ближайшую обозримую перспективу.

ІЛЛЄНКО П.Ю. Оце саме цікаве.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Почекайте. Оце якраз ключовий момент, тому що ми в даному випадку обговорюємо у нас з кінотеатром. Я же зразу казав, що ми розуміємо, що кінотеатри залежні від дистриб'юторів так само, як і виробники, і монополії дистриб'юторів в принципі бути не повинно. Тому що ті самі дистриб'ютори, будь ласка, хай беруть українські фільми в свої пакети і в цих пакетах для нормального часу відповідно до чинного законодавства дають перегляд кінотеатрам. Немає питань.

ІЛЛЄНКО П.Ю. Це фактично нав'язане кінотеатрам придбання і зобов'язання, яке нав'язується. Тобто для того, щоб отримати якийсь дійсно блокбастер, який годує кінотеатри – це всі розуміють, це потрібно його показувати і мати – вам ще там "впарюють" контент, який абсолютно нічим не перспективніший з комерційної точки зору, ніж українське кіно. Але ви змушені його показувати, бо там, грубо кажучи, великий цей дистриб'ютор, який займає 50 і більше відсотків ринку, він ставить таку умову.

Давайте пошукаємо спосіб звільнити ринок від цих таких от відносин з постачальниками контенту.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Ще ж, між іншим, існує проблема. Пилипе, от я позавчора в Брюсселі, ми в кінотеатрі презентували український фільм "Кіборги", у звичайному міському. Там були політики і представники громади, але це було в центрі Брюсселя в кінотеатрі. Там всі афіші, в основному заклеєний цей кінотеатр афішами європейського фільму, зовсім не тими, які показуєте ви.

Тому що ви думаєте там не хотіли би американські "мейджори" зайти і показувати все, що вони показують? Хотіли би! Мали би таке бажання. Просто закон їм це не дозволяє. Тому що Європейський Союз як велика структура і організація зможе захистити власний продукт. Україна власний продукт захистити не може! Ми ще не є членами Європейського Союзу.

Ми можемо теж вписати норму про європейське кіно, і тоді в тій нормі про європейське кіно ви самі будете – ми навіть "українське" не будемо писати – ви будете більше купувати українського, ніж португальського, я вам це гарантую. А ми скажемо, що це відповідає директиві Європейського Союзу. Це теж шлях.

Але тому ми і кажемо, що дайте пропозиції.

РУДАКОВ О. К сожалению, здесь присутствует только один из больших дистрибьютор. Как раз для того, чтобы выработать этот самый план действий и там совместные какие-то договоренности относительно дальнейшего развития украинского кино, был бы смысл посадить и представителей и кинодемонстраторов, и Госкино, и всех дистрибьюторов.

Потому что сейчас есть как бы элемент, я просто хочу сказать. Можно я закончу мысль? Мы получили интересное письмо, которое фактически делает возможным снятие ответственности с того самого дистрибьютора, которого вы сейчас не называете и про которого мы все понимаем, у которого четыре "мейджера" за ним стоит. Он "повесил" вопросы, связанные с "росписью", на третью организацию, которая как бы условно независимая, хотя мы там все знакомые лица видим. И соответственно все претензии к себе он тем самым снимает и с вашей стороны, и с других сторон: дескать есть какая-то организация, которая исследует рынок и на основании будет проводить "роспись" по фильмам. Но от этого ничего не меняется, вы сами понимаете.

То есть этот момент должен быть комплексный и подход должен быть комплексный. Согласен с тем, что должно быть там 15 этих шагов, которые позволят нам в перспективе, условно говоря, там в полтора-два года выйти с существующих 4,5% фактического показа украинского кино – национального продукта – выйти на те самые 19%.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. В принципі, демонополізація дистриб'юції – це теж важливе питання, як ви чудово розумієте. І для вас воно би було і, в принципі, і для мереж кінотеатрів воно би точно було зручним, тому що був би більший вибір і менша залежність. Ви б самі могли приймати рішення, а не брати ці величезні пакети.

СОЗАНОВСЬКИЙ С. Николай, есть предложение, все-таки дать нам какой-то срок, там недели две. Мы попытаемся нечто такое, о чем мы здесь говорим, попытаться создать, с учетом киноассоциации, с учетом ассоциации кинотеатров, больших прокатчиков, продакшенов, с учетом Госкино. Попытаться это сделать и отдать на ваш суд.

Если мы увидим, что это не получается, тогда...

...все приглашались к дискуссии за открытым столом. Потому что из большого конструктива я услышал сегодня одну вещь, это действительно необходимая история под названием "единый электронный билет".

(Загальна дискусія).

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Пан Філіпов, будь ласка.

ФІЛІПОВ В. Володимир Філіпов...

Я занимаюсь украинским прокатом как независимый производитель, при поддержке Госкино, тогда еще не Госкино, уже более 10 лет. "Той, хто пройшов крізь вогонь" вышел наверно первым. Многие брали, многие не брали. Многие брали – и вопреки тому, что не хотели показывать, дали очень хорошую кассу, как, к примеру, "Планета кино". Была странная ситуация.

Но что мы видим сейчас? Я сейчас приехал со съёмочной площадки "Червоного. Без линии фронта". Это второй "Червоний", который поддержан Госкино как приквел. Если бы смотрели на кассу первого "Червоного", на те 3 с небольшим миллиона, которые он дал в День Независимости, то, в принципе, Госкино совершило огромную ошибку дав нам во второй раз возможность снимать это кино. Если мы смотрим на то, о чем мы снимаем кино и как реагирует зрители, которые его смотрят, то Госкино абсолютно правильно вложило деньги в такой фильм и в фильмы вообще исторического содержания. Потому что это абсолютно "белое пятно" и никто, ни польские, ни страна-агрессор – про Украину такие фильмы снимать не будет.

И то, что мы вышли с таким фильмом на День Независимости в самое некоммерческое время. Вы все как кинотеатры знаете, что 24 августа – это

фактически выходить "в белый свет как в копеечку", правда ведь? Но мы пошли на это, потому что за 27 лет независимости это был первый выход украинского фильма на День Независимости. И те 3 миллиона, опять-таки обращаюсь к вам, кинотеатры, это был неплохой результат за те две недели, когда вы нас держали в кинотеатрах. Потом пришел тот же... другие фильмы, мы ушли с экранов. Вы хотите сказать, что "Червоного" все, кто хотел, посмотрели? Думаю, что нет.

Мы можем говорить, как предлагал глава Госкино об архивном или втором прокате? Или называйте его, как хотите, утреннем показе. Я думаю, что да. Я сейчас говорю конкретно о том фильме, который у нас есть.

И вторая наибольшая проблема, которая на самом деле звучит с обеих сторон, это количество экранов в нашей любимой стране, которые были уничтожены под мебельные салоны, под магазины, под что угодно. Снесена была киносеть! Я прекрасно понимаю, правда ведь с вами это знаем, когда занимались еще дистрибуцией в 90-ых годах, когда в принципе можно было "расписать" фильм. У меня, когда я был дистрибутором в 89-90 годах, десять копий у меня разлеталось по стране, только и спрашивали: "Еще! Еще! Сюда, быстрее! Перевезите нам фильм на два экрана сразу". Сейчас, понятное дело, вам это не нужно. Вам, я сейчас говорю, как киносетям.

Но в Законе про кинематографию есть прекрасный пункт "поддержки кинотеатров в малых городах до 250 тысяч". Я очень прошу обратить на это большое внимание. Потому что вот в Тернопольской области существует сейчас реально фактически один кинотеатр "Синема-сити", больше кинотеатров в общем-то в городе нет как таковых. В Тернопольской области! Не в Тернополе, а в области не существует кинотеатров.

Каждый город, неправильно говорю, не каждый. Каждый районный центр в принципе готов психологически к кинотеатру. Но для них взять кредит, построить зал практически невозможно. Они как манну небесную ждут, когда заработает закон с этими беспроцентными кредитами для...

Они не просят деньги. Они готовы их выделить сами, городские советы. Но чтоб их не душили проценты по кредитам.

Я думаю, что если это вопрос будет решен в ближайшее время, то всем станет легче! Потому что как только сети узнают о такой

возможности, я уверен, вы пойдете в эти города и начнете пользоваться тем, что строить хотя бы четырехзальники в таких городах.

БАЙДАН Н. ... *(Без мікрофону)*.

ФІЛПОВ В. Тем более! Я думаю, что вот этот пункт давайте очень серьёзно обсудим – это вот то самое решение, которое позволит снять напряжение. Это и увеличит количество залов, и позволит сетям выполнять между собой какие-то квотирования на льготных условиях. И самое главное мы получив возможность дойти фильмами до реального зрителя, которые, извините за такое слово: не испорчен американским кинематографом, он его просто не видел за эти 27 лет.

ЯНЧУК О. Можно, пан Микола?

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Будь ласка.

ЯНЧУК О. Я Олесь Янчук, кінорежисер, директор кіностудії Довженка.

Я абсолютно погоджуюся з тим, що казав пан Філіпов і попередні колеги. Такий маленький приклад. Я розумію, що ми в дуже різних умовах знаходимося. Я пригадую, я був запрошений на кінофестиваль в Польщу, в таке невеличке місто Замостя***, ви знаєте, там десь 140 кілометрів від кордону з Україною, там може до 100 тисяч населення. Це було, я думаю, років вісім тому.

Так от, похвалилися місцеві кінопрокатники, де проходив, власне, кінофестиваль, новий кінотеатр, здається, 4 зали, я не пригадую вже. І я кажу: "Як ви змогли це силами місцевого бюджету?" Вони кажуть: "Ні, це нам Євросоюз побудував, оце бюджет 9 з половиною мільйонів євро", - просто вони видали квоту, так би мовити.

От я вважаю, що у нас дві проблеми. Дві головні проблеми – це, поперше, я вважаю як кінорежисер в першу чергу, у нас все одно на сьогоднішній день, якщо навіть оцей мільярд виділений на кінематограф національний – це дуже маленькі гроші. Тому що, якщо ми згадаємо фільм

канадійський "Жнива", то там 24 мільйона доларів бюджет цього фільму. Причому я, чесно кажучи, не поділяю, що треба знімати в Пирогове, розмісте, сцени, можна було б поїхати на Полтавщину.

(Загальна дискусія).

ЯНЧУК О. Абсолютно. А цей мільярд – це фактично бюджет цього одного фільму, так? Практично. Я вважаю, що нам треба, і ми про це, пане Миколо, пригадуєте, три роки тому, коли була нарада на території Софійського комплексу, ви тоді також очолювали комітет, ми говорили про те, що треба шукати засоби додаткові, щоби знайти кошти.

Ну, от сталося в країні біда, вже перевалило навіть по відстані більше, ніж війна Друга світова на території колишнього Радянського Союзу – вже більше часу ми воюємо. Ввели цей податок військовий, так? Ми його всі платимо.

Ми пропонували навіть тоді, пригадуєте, була така думка, якщо навіть з продажу алкоголю і тютюну взяти піввідсотка – це б вистачило цих коштів, щоб збільшити виробництво українських кінофільмів. І звичайно, абсолютно правильно, у нас же дуже мало кінотеатрів! Ну що ж казати?

Я вам даю такий приклад, районний центр, 65 кілометрів від Києва – Фастів. Там було раніше 3 кінотеатри: один клуб і два кінотеатри – "Мир" і "Родина". Зараз там немає жодного! В "Родина", де я малесеньким хлопчиком ходив, дивився ці фільми, там зараз супермаркет. Кінотеатр "Мир" – просто його зруйнували. А третій клуб там також нема ніяких кінопоказів.

Це питання стратегічне. Тому що, дивіться, наші північні сусіди, як тепер всі кажуть, країна-агресор – вона коштів не жаліє на кіно. Я подивився нещодавно фільм хорошого дуже російського режисера Олексія Учителя "Матильда", може хтось бачив, бюджет 25 мільйон доларів і при тому цей фільм в Росії заборонений, тому що там Микола II показний трошки не з такої точки зору, як це.

(Загальна дискусія).

ЯНЧУК О. І я кажу, що нам треба щось робити! Тому що ми втратили чверть століття, я вважаю, на вихованні того ж молодого покоління, тих же учнів, які дуже мало дивляться українського кіно.

Якось кілька років тому мене запросили на Покрову, на День захисника Вітчизни, на День народження Української повстанської армії. Я поїхав зі своїм фільмом "Нескорений", який був знятий в 2000 році. Це був показ на Івано-Франківщині, практично де ми знімали це кіно, я просто хотів подякувати ще раз. І там були переважно школярі: 9-й, 10-й клас – там десь було 400 дітей. І я запитав: "Скажіть, будь ласка, хто бачив цей фільм?". Фільм щороку по телебаченню показується, в Інтернеті, хоч ніхто дозволу не давав, "смотреть бесплатно в хорошем качестве". 4 дитини підняло тільки руки, що вони бачили цей фільм.

Тому про те, що ви говорили, що ці фільми із року в рік мали би величезне значення, тому що діти б їх дивилися, діти би таким чином – це найпростіший спосіб пізнання нашої історії. Тим паче, що вона зараз практично переписується, частково переписана. Але багато ще тих "білих плям", які працюють вже десятиріччями, і що стосується того ж Семена Петлюри. Розумієте?

Тому я вважаю, що це питання стратегічне. І я дуже сподіваюся якраз на вас, пане Миколо, в першу чергу. Бо ці питання ми про це говорили в Кабміні, мені сказали: "Найкоротший шлях – це тільки наші депутати, Верховна Рада, можуть це питання вирішити". Нам треба багато більше фільмів! Той один мільярд, перепрошую, це має бути 10 мільярдів! Тоді буде нормальна конкуренція і нормальна кількість фільмів, і кіностудії будуть завантажені, і буде вам з чого вибирати, розумієте. І тоді не буде оцих от 15%.

Що це таке 15%? Я пригадую, я в Варшаві зайшов в Multiplex, дивлюсь, десь 8 афіш польських фільмів і, по-моєму, було 2 американських і якісь там французькі. Все. От вам і все. Розумієте?

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Добре.

РУДАКОВ О. В Multiplex там скільки залов было?

ЯНЧУК О. Я не помню, 8.

РУДАКОВ О. 8 залов. А 50% кинотеатров в Украине двухзальники!

ЯНЧУК О. Ні, так я ж з вами погоджуюся. Нам треба будувати кінотеатри і на пільгових умовах. Тому що ми ж не тільки повинні розглядати з точки зору: скільки це грошей принесе? Це все ж таки ще інвестиція і духовна, і якась, розумієте, ідеологічна, яка має велике значення на сьогоднішній день. От і все.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. У мене ще питання до представників кіномереж. От ми спочатку обговорювали можливість і ми були. Це ми з вами так, пане Пилипе, були у міністра тоді, чи вас тоді не було?

ІЛЛЄНКО П.Ю. Не було.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Ми були в Міністра освіти і ми з нею проговорювали оцей: вони готові підключатися до цього і приводити дітей на якісь сеанси.

ЯНАКАЄВА І. Мы обращались тогда на совещании в Госкино о том, что давайте совместно работать. Когда вышел фильм "Киборги" мы дали предложение, мы готовы, наша сеть писала письмо в Министерство обороны, мы писали по всем военкоматам в областных центрах с призывом, чтобы активизировать совместную работу.

Мы обращались, давайте совместно сделаем программу с Министерством образования и мы готовы принимать детей на разных условиях: по льготным ценам, бесплатные показы какие-то. Но, к сожалению, тогда производители не совсем поддерживали нашу идею про бесплатные показы.

Поэтому мы сделали предложение и к нам пошли люди, приходили дивизии: военнослужащие, солдаты приходили. Мы давали для участников АТО бесплатные показы. Но мы договаривались с дистрибьюторами уже самостоятельно – вдвоём, так сказать, брали эту нагрузку на себя.

Поэтому просим, еще раз напоминаем, давайте программу с Министерством образования расширим. Это просто неизведанное поле, где мы можем полностью активизироваться. Сейчас "Принцесса", да, мы работаем со школами – идут классами, по 30, по 50 человек идут классами. Мы даем там минимальную цену билета и дети это смотрят. Поэтому тут неизведанное поле, это та прослойка населения, которую мы должны сейчас образовывать и учить патриотизму.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Міністерство готово підписати меморандум, наприклад, від вашої асоціації кінотеатрів з міністерствами, де виписати порядок реалізації. Тобто, щоб ви знали: до кого подзвонити в міністерство, хто дасть рознарядку по школах, щоб повели людей і на які сеанси? Абсолютно практична справа. Вони готові.

ЯНАКАЄВА І. И там можно будет повторить фильмы и второй раз, и третий раз, и так далее. То, что мы просили.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Звичайно. Я особисто говорив з міністром. Міністр каже: "Я з задоволенням це зроблю". І ми домовилися, що буде підписаний меморандум між, наприклад, вашою або хтось: або з мережею, або з групою мереж, або з асоціацією. Якщо потрібен ще раз цей контакт, дзвоніть, телефонуйте мені. Давайте меморандум, виписуйте порядок і ваші зобов'язання, як би ви хотіли. І ми все підпишемо.

ЯНАКАЄВА І. Добре. И хотим еще раз, как говорил Созановський. Давайте мы оперативно организуем встречи, участники там: сети, производители, дистрибьюторы. Разрабатываем абсолютно конкретную "дорожную карту": как мы будем к 2022 году идти по выполнению квот.

Тут усилия не только зависят от сетей, которые говорят: "Мы хотим больше денег и не будем ставить украинское кино", - не в этом дело. Мы должны понимать, фильмы надо продвигать, должно быть очень эффективное промо. "Принцесса" и "Киборги" показали, да, ...показал, как промо влияет на "букс-офис", как влияет на посетителей, на все аспекты. Поэтому, если нету продвижений, нету рекламных активностей – не

заложені в бюджеті по випуску фільма, то очень складно одним кінотеатрам займатися цими питаннями.

Поэтому давайте совместно сядем на уровне Госкино и эти вещи все разработаем. Мы как бы абсолютно за. И последние фильмы, последние полгода показали сборы, что оно абсолютно "спроможне, потужне кіно".

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Подивіться на ці квоти по європейському фільму, тому що це би могло якимось чином врівноважити цю ситуацію. З одної сторони з'явилися би якісь нові дистриб'ютори, які би з європейськими фільмами би теж працювали, для вас би це був якийсь вибір. Там є, в принципі, Франція, Італія виробники не є погані, ясно, що це не "Голівуд" з точки зору розкрутки і всього іншого. Але тоді в цих межах могло би українське кіно десь, розумієте? І у вас був би певний люфт і на ринку дистриб'ютора була би монополізація, і українське кіно би туди потрапляло, як тільки якісне з'являється.

ЯНАКАЄВА І. Это достаточно интересная идея.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Ви просто подивіться на європейські зразки, поговоріть з ними.

Давайте ми домовимся так, що так, як пан Созановський пропонував, що ми готові взяти на себе координацію цієї роботи. У нас була успішна співпраця, коли, наприклад, асоціація оцей проект "Телекраїна" вони робили, власне, якраз по підтримці кінематографу.

З чого це почалось? Що у нас був депутатський проект, в індустрії був свій проект. Ми разом сіли, опрацювали. Коли робилася презентація, запросили там велику компанію, яка опрацювала міжнародний досвід, знайшла вихід і варіант, який ми просто доробляли. Можемо піти цим шляхом.

Подивіться самі. Можливо документ, який зараз вам був розданий, недосконалий. Ніхто не каже, що він досконалий. Це додаткові довідкові матеріали. Подивіться, як це працює в інших країнах.

Як нам зробити так, щоб це було, очевидно, з інтересом врахування українського кінематографу, але щоб це і мережам кінотеатрів було цікаво?

Щоб ви під це діло. Ми прийняли для вас, дійсно, може ще якісь пільги, ще якусь підтримку? Але й ви взяли на себе теж якісь зобов'язання по підтримці українського фільму. Щось подумайте про це.

І я вас попрошу, якщо можна, Наталія Ростиславівна – керівник секретаріату нашого Комітету, залишить вам контакт і електронну пошту. Юрій Крайняк теж мій помічник, який працює з багатьма, багато хто його знає. Надсилайте ваші пропозиції для того, щоб протягом якогось розумного періоду дійшли до порозуміння.

Добре? Немає більше ніяких пропозицій? Все нормально, так?

БАЙДАН Н. Я хочу ще додати, що ми – мережі кінотеатрів – свідомі того, що ми хочемо підтримувати, ми хочемо розвивати. Ми реально, ми відповідальність свою відчуваємо. Ми знаємо, що контент український потрібний нашому глядачеві. І ми готові з ним працювати.

Але ми готові працювати на засадах спільної якоїсь роботи, а не за страху від тих штрафів.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Дивіться, тут ніхто не, ми теж не люди, які хочуть чомусь накласти на вас штрафи. І ми теж розуміємо. Ось у нас випадають в дистриб'ютори. Ми ж розуміємо і залежність від дистриб'юторів і від продукту, і вашу залежність від багатьох: і від глядача, і від якості фільму. Всі це розуміють. Тому і треба спільно. Тому це і називається "круглий стіл" – тут ніхто нікого не виховує. Ми слухаємо різні думки для того, щоб домовитися і напрацювати спільну позицію.

(Загальна дискусія).

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Добре?

Дякуємо.